

4,000 Kr. Af de andre Læger have de to ældſte Skibslæger 2,000 Kr., to have 1,600 Kr., og to have 1,200 Kr. Og det er ſlet ikke ſaadanne unge Menneſker, ſom man er tilbøjelig til at tro, de ældre af dem ere ſaamænd meget til Nars, og jeg maa virkelig ſpørge, om 2,000 Kr. for en Læge i en ingenlunde ung Alder ſvarer til, hvad man ellers kunde beregne ſom en dygtig Læges Indkomſt. Nej, det er aldeles tydeligt, at diſſe Sager ere ſatte under Forventning af, at de paagældende Læger kunne have en bethdelig Praksis, og det kunne Hærens Læger i Reglen ogſaa have, hvorimod Flaadens Læger ikke kunne have det paa Grund af diſſe Udkommandoer, og Følgen har da ogſaa været den, at det har været overordentlig vanſkeligt at bevare Søværnets Læger. Nu ſagde den ærede Ordſpører ganſke viſt, at vi nok kunde ſaa nu. Ja, det kan gerne være, men det er ikke rart ſtadigt at ſiſte Læger. Saa ſnart de ſe deres Snit — om jeg maa bruge det Udtryk — til at finde noget bedre, gaa de. Jeg ſynes derfor, det vilde være meget henſigtsmæssigt at give dem denne Forhøjſe. Det er dog af ſtor Nytte og Betydning, at Søværnets Læger altid ere virkelig dygtige Folk. De ere jo overladte til ſig ſelv, naar de ere til Søs og kunne ikke ſøge Hjælp hos andre. Man bør virkelig lønne dem ſaaledes, at man er ſikker paa, at det bliver virkelig dygtige Læger. Dette er Grunden til, at der er forlangt yderligere 3,500 Kr., og jeg vil meget haabe, at det ved Forhandling med Udvalget mellem anden og tredje Behandling maa kunne naas at ſaa Udvalgets Tilſlutning dertil.

Af andre Punkter ſkal jeg blot nævne, at det gør mig ondt, at man har nægtet en ſaa ringe Bevilling ſom 1,500 Kr. til en Bolig paa Søofficersſkolen for en Skoleofficer. Der er tre Skoleofficerer, og paa Skolen eller i alt Fald inden for Muren er der Bolig for de to, og man kan vel for 1,500 Kr. ſaa en Bolig for den tredje. Nu er det ganſke viſt, ſom den ærede Ordſpører ſagde, at han behøver jo ikke at være gift. Nej, det er naturligviſ ingen Fordring til ham; men naar Forholdet er, ſom det er nu, at den, der er der, er gift, ſynes jeg, det vilde være heldigt at give denne Bevilling, naar man for en ſaa ringe Betaling kan ſaa, hvad der virkelig er henſigtsmæssigt paa en Anſtalt, hvor der er indkvarteret unge Menneſker, at der der altid er en Officer til Stebe om Natten. Der har jo været Tider, hvor man har ment, at alt ikke var ſaa overordentlig godt paa Skolen, ſaa

jeg ſynes nok, der kunde være Grund til at gaa ind paa Bevillingen.

Jeg ſiger alſaa, at paa denne Paragraph er der ikke nogen ſtor Lovensſtemmeſe. Det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 2den Valgfreds (Klaufen) har endnu ſtillet nogle Vædringsforſlag, ſom jeg ikke ſkal gaa igennem hver for ſig. Jeg har allerede omtalt det Forſlag, ſom det naturligviſ er umuligt at gaa ind paa, Ophævelſen af Rybgningskontoen. Det ærede Medlem foreſlaar ogſaa 200,000 Kr.s Medſættelſe paa Marinens Udruſtningskonto. Det vil jeg naturligviſ kæmpe imod af alle Kræfter, da jeg vedblivende mener, at Udruſtningskontoen ſnarere er for lille end for ſtor. Det ærede Medlem knyttede dertil nogle Bemærkninger, ſom viſte, at han ſlet ikke var inde i diſſe Sager, idet han mente, at Søofficererne vare ſaa overordentlig lidet optagne, at man maatte kunde ønske at bevilge dem noget, for at de ikke rent ſkulde forjaa af Lediggang eller ſligt. Om det tidligere har været Tilfældet, ved jeg ikke, men for Tiden er der fuldt op at beſtille for Officererne med Stoler og andet. Det ærede Medlem bemærkede ſaa: Ja, hvis man endda ſendte dem ud med andre Skibe, for at de kunde ſaa Søfart. Men det er jo netop det, vi gøre. Der foreſlaas her en Konto, netop for at de kunne komme i fremmed Tjeneste og i Koſtardifart. Man har jo nemlig to Maader, hvorpaa man kan ſtaffe dem Søfart, hvad det ærede Medlem jo ſynes er ſaa rart, nemlig enten ved at lade dem gaa i fremmed Krigstjeneste, hvad der er det bedſte, men ogſaa det dyreſte, eller ogſaa ved at lade dem fare med private Skibe. Begge Dele anvendes allerede ſaa meget ſom muligt, men det er jo netop Bevillingen dertil, det ærede Medlem vil have nedſat. Hvad den omtalte Rejſe til Vedbøet angaar, ſom ſkulde have koſtet ſaa mange Penge, ſkal jeg, da jeg ikke har Regnskaberne derover, ikke komme nærmere ind paa det Spørgſmaal, men kun bemærke, at det jo dog kommer an paa, hvor længe diſſe Rejſer have været. Det ærede Medlem antede dernæſt ogſaa over, at Miniſteriet ſtøttede Brevbueforeningen. Dertil ſkal jeg kun ſvare, at Brevbuer anses netop for overordentlig væſentlige for Krigſſkibe til at kunne ſtaffe Efterretninger. Jeg huſter ſaaledes, at det nylig er blevet fortalt, at Brevbuer fra den engelſke Flaade havde ſtaffet Efterretninger om Skibe, ſom vare meget langt borte. Det er en meget let Maade at ſaa Breve i Vand paa, og det vil ogſaa være af overordentlig ſtor Bigtighed i Krigstid. Det ærede Medlem ſagde